

Stříbrné slzy štěstí aneb krůček od futsalového Olympu

Ráno uprostřed týdne na svátek svatého Michala jsme se vydali napříč Brnem do Starého Lískovce na futsalový turnaj SBOŠ. Po dvouleté odmlce způsobené dobou covidovou se brněnské školy sešly v největším počtu za poslední léta. Dorazil jich rovný tucet a my jsme byli naložováni do skupiny C spolu se ZŠ Masarova, ZŠ Pavlovská a ZŠ Zemědělská.

Ve skupině jsme se ještě vzájemně sehrávali a poznávali, přesto jsme ani jednou výsledkově nezaváhali a postupovali mezi nejlepších osm mužstev do čtvrtfinále, kde na nás čekala ZŠ 28. října. Soupeř, který díky nečekanému postupu, byl snad až příliš namotivován. Hrál často za hranicí pravidel, ze kterých pramenily standardní situace, a naši hráči jich uměli využít způsobem nevídaným. Vyhráli jsme 7:0 a celkem v poklidu jsme dokráčeli do semifinále.

Zde na nás čekala domácí ZŠ Svážná, která měla k dispozici domácí trávnick i publikum. Soupeř hrál velmi bojovně. Naši je však sympatickým týmovým pojetím téměř nepouštěli do šancí. Oba brankáři však byli skvělí, začarovali své svatyně a našim střelcům nepřálo štěstí. Zápas tak dospěl do dechberoucího penaltového rozstřelu. Nezačali jsme dobře, a ocitli se tak krok od vyřazení. Předvedli jsme však nevídané. Všichni naši hráči se najednou chytli kolem ramen a proti domácímu soupeři postavili nejen svůj um, ale i sílu svého kamarádství. To bylo pastvou pro oči domácím i přespolním fotografům. A když pak sestoupil mezi hráče budoucí král střelců celého turnaje, který s obdivuhodnou chladnokrevností zvládl kritické okamžiky penaltového rozstřelu, a náš brankář chytl jednu z penalt, bylo nad slunce jasné, že budeme po dvou letech zase hrát finále.

Tady čekal soupeř známý – ZŠ Zemědělská, kterého jsme ve skupině porazili 3:0. Soupeř se však ocitl na vlně euforie a navíc byl posílněn novými příchozími hráči. Naši chlapci se však nezalekli ani této výzvy a i když opticky měl soupeř více ze hry, tak jsme ani v tomto šestém zápase neinkasovali. Naši střelci však také nemířili přesně, a tak za stavu 0:0 dospěl tento finálový zápas k penaltám. Náš Míša chytl hned tu první a naši první dva střelci byli bezchybní. Na moment jsme se tak ocitli krůček od zlatého poháru. Náš poslední střelec však nedal a zápas pokračoval náhlým rozstřelem, kdy střílí už od každého týmu jen jeden střelec. I po sedmé sérii stále nebylo známo jméno vítěze! Tentokrát tíhu okamžiku vzal na svá bedra druhý z našich Michalů, který byl bezchybný po dalších třech sériích. Rozhodla až jedenáctá série, kde měl soupeř o pouhý gram více sportovního štěstí. Naši tak skončili výsledkově těsně pod sportovním Olympem. Soupeř rozhodně nebyl lepší, ale futsalové štěstí se na moment potočilo „Horáčanům“ zády. Slzy štěstí i smutku v jeden okamžik. I takový někdy dokáže být sport. Naši však dlouho nesmutnili. Nejlepší střelec turnaje byl náš Sam Velek a náš brankář Míša Brídl nedostal ze hry ani jednu branku. Přesto to nebyl tým individualit! V našem mužstvu brzy všichni pochopili, že každý má svůj různě obtížný úkol a sympatickým herním pojetím navázali na své předchůdce. Svým futsalovým umem, silou svého přátelství a sportovním srdcem potvrdili, že na pomyslný Olymp rozhodně patří.

Celá sestava našeho týmu: Sam Velek, Michal Brídl, Michal Netrefa, Vojta Vrzal, David Lebiš, Matěj Šimonovský, Štěpán Buchta, Tom Peroutka a Tonda Zavřel.

Pavel Váňa